KAfarník

Zdroj: Oldřich Guziur

OBSAH

FARNÍ KNIHOVNA 4
KRÁSA POUTNÍHO SETKÁNÍ 5
KLUCI OD OLTÁŘE 6
Ministrantská pouť na Cvilín 6
Expedice Lysá hora 2026 7
Filipka 2025 7
I BONMOTY MOHOU SVĚDČIT O VÍŘE .8
GODZONE TOUR 9
HOLYWINS....10
DĚTSKÁ STRÁNKA 11
SMĚJEME SE S MATĚJEM 11
SBOR JAKO DAR PRO FARNOST....12
MOJE PŘEKVAPENÍ....13
DRAKIÁDA 14
MISCHÍ NAROZENINY 15
DARUJ KREV, POSÍLÍŠ SEBE 16
ODPOLEDNE V TĚŠÍNĚ....17
BÝT SI VZÁJEMNĚ DAREM 18
KALENDÁŘ 20
ADVENT A VÁNOCE....21
Z FARNÍ KANCELÁŘE 22
Pozvánky 22
JUBILEJNÍ ROK 23

ÚVODNÍ SLOVO

Blíží se Vánoce a vy dostáváte do rukou opět nové číslo našeho farního časopisu. Tentokrát je věnováno obdarování. Mnoho z nás vnímá Vánoce jako čas, který je výjimečný nejenom tím, že je hodně napečeno, navařeno, uklizeno, ale především jako čas, kde vládne krásná atmosféra. Možná stojí za to si položit otázku, čím že to je? Asi jedinou odpovědí je, že zažíváme obdarování. Každý se z toho těší a čeká na to. Ovšem každý také v tu chvíli chce někoho obdarovat a mít radost z toho, že se mu to podařilo.

Některá obdarování, i když vypadají na první pohled velkoryse, ve skutečnosti radost nepřinesou. Hned po Vánocích propukne ve společnosti další, teď už povánoční horečka, kdy se tyto „velkorysé“ dárky v obchodech vyměňují či vracejí. Čím to asi bude? Jedním z vysvětlení je, že tím největším obdarováním člověka je sám člověk, který se dává druhému. A pokud se tak děje, pak už to nemusí doprovázet žádné velké materiální dary, protože obdarovaný i obdarovávající prožívají štěstí zároveň.

A právě o takovém obdarování bude řeč v tomto čísle. Bůh nás obdarovává sebou, a to nejen o Vánocích, ale pořád. A my, kteří jsme stvořeni k jeho obrazu, se totéž učíme od něho. Nechme se jím inspirovat.

o. Jan

Zdroj: Regina Kamieńská

FARNÍ KNIHOVNA

Zdroj: Pixabay

Vzhledem k blížící se rekonstrukci katechetického domu je zahájeno stěhování farní knihovny. Tímto oznamujeme, že činnost v tomto roce bude ukončena a knihy nebude již možné půjčovat.

Tímto prosíme všechny, kdo máte zapůjčené nějaké knížky z farní knihovny, o vrácení nejpozději 21. 12. 2025, kdy bude knihovna naposledy otevřena.

Po dokončené rekonstrukci již stávající model farní knihovny nebude funkční. Bude v provozu farní kavárna, kde budou knihy pro čtení k dispozici.

Děkujeme tímto všem minulým i stávajícím knihovnicím, které obětovaly svůj čas, ochotu a přízeň pro tuto službu.

Děkujeme rovněž všem čtenářům, kteří s radostí čerpali z nabídky překrásných titulů i těm, kteří poskytli či koupili knihy do sbírky.

Kdyby nastala jakákoli změna, budeme vás informovat ve farních ohláškách.

Regina Kamieńská

KRÁSA POUTNÍHO SETKÁNÍ

Ráda bych s Vámi sdílela své dojetí a radost z povedeného poutního zájezdu. Jsem velmi poctěna, že jsem se mohla zúčastnit farní poutě do Říma. Poděkování patří všem, kteří se aktivně podíleli na organizaci celého týdne, především otci Janovi a Pavlu Schwarzovi za profesionální přístup, neuvěřitelnou ochotu a okamžitou reakci a komunikaci při našich dotazech. Celou dobu nám byli k dispozici, se vším nám pomohli. Během poutě nám říkali důležité informace o tom, která místa navštívíme, informovali nás o programu a jevili o nás obrovský zájem. Děkuji všem, kdo se modlili a obětovali, kdo připravovali každý den, děkuji každému z Vás, ať už jste se zapojili jakkoliv.

A teď něco málo k mé osobě. V dětství jsem nebyla vychovávána k víře v Boha, naopak byla víra v Boha popírána a zesměšňována mým otcem, který byl vojákem z povolání a kterého jsem přesto velice milovala. Z nauky církve neumím nic. I když jsem zažila výuku náboženství ve škole, bylo mi zakázáno do náboženství chodit.

Jaká je cesta k Bohu, sama doposud nevím, ale myslím si, že je hodně klikatá. Zažila jsem hodně trápení, těžkostí a krutých životních zkoušek, často jsem pomyslela na Boha, snažila jsem se mu přiblížit a říkala jsem si: „Když existuješ, tak s tím něco udělej, a nic se nedělo. Na naší poutní cestě do Říma jsme navštívili i hrob Carla Acutise, který je poutním místem. Nepochopím, proč musel zemřít Carlo Acutis, který zdokumentoval a zkatalogizoval eucharistické zázraky. Od útlého věku projevoval zvláštní lásku k Bohu, chodil denně na svatou mši a stal se vzorem pro mládež. Tak dobrý člověk a musel umřít! Proč? Nepochopím.

Vím, že víra v Boha mění osobní pohled na život, je třeba nechat Boha, ať každého vede v životě, dává mu smysl života, naději a pokoj. Říká se, že každý den, každý okamžik života je jeho veliký dar. Ale pořád cítím, že tam stále je to „ale“.

Chtěla bych se s Vámi ale podělit a přiblížit jeden zážitek, který mě dost ovlivnil. Na Svatopetrském náměstí v Bazilice sv. Petra jsem poprvé ucítila klid uvnitř mne samotné, klid kolem mne. Dodnes to neumím popsat, byl to jeden z nejsilnějších zážitků v mém životě a poprvé mi blesklo v hlavě, že něco nadpřirozeného je se mnou a já jsem snad s Bohem a už nejsem sama. Nevím, co to bylo, zatím s tím bojuji, uvidíme, co bude dál.

Naučila jsem se od Vás věřících toho tolik. Proměnil se mi okruh přátel, styl, zájmy a názory učit se žít v přátelství, naslouchat a nést starosti a slabosti druhých. Velmi na mě zapůsobil způsob, jakým se s takovou výjimečnou pečlivostí pouštíte do všeho.

Ukázalo se, že máte krásnou farnost schopnou přátelské spolupráce.

Moc bych si přála, aby Vaše farnost dále vzkvétala.

Eva Hanusová

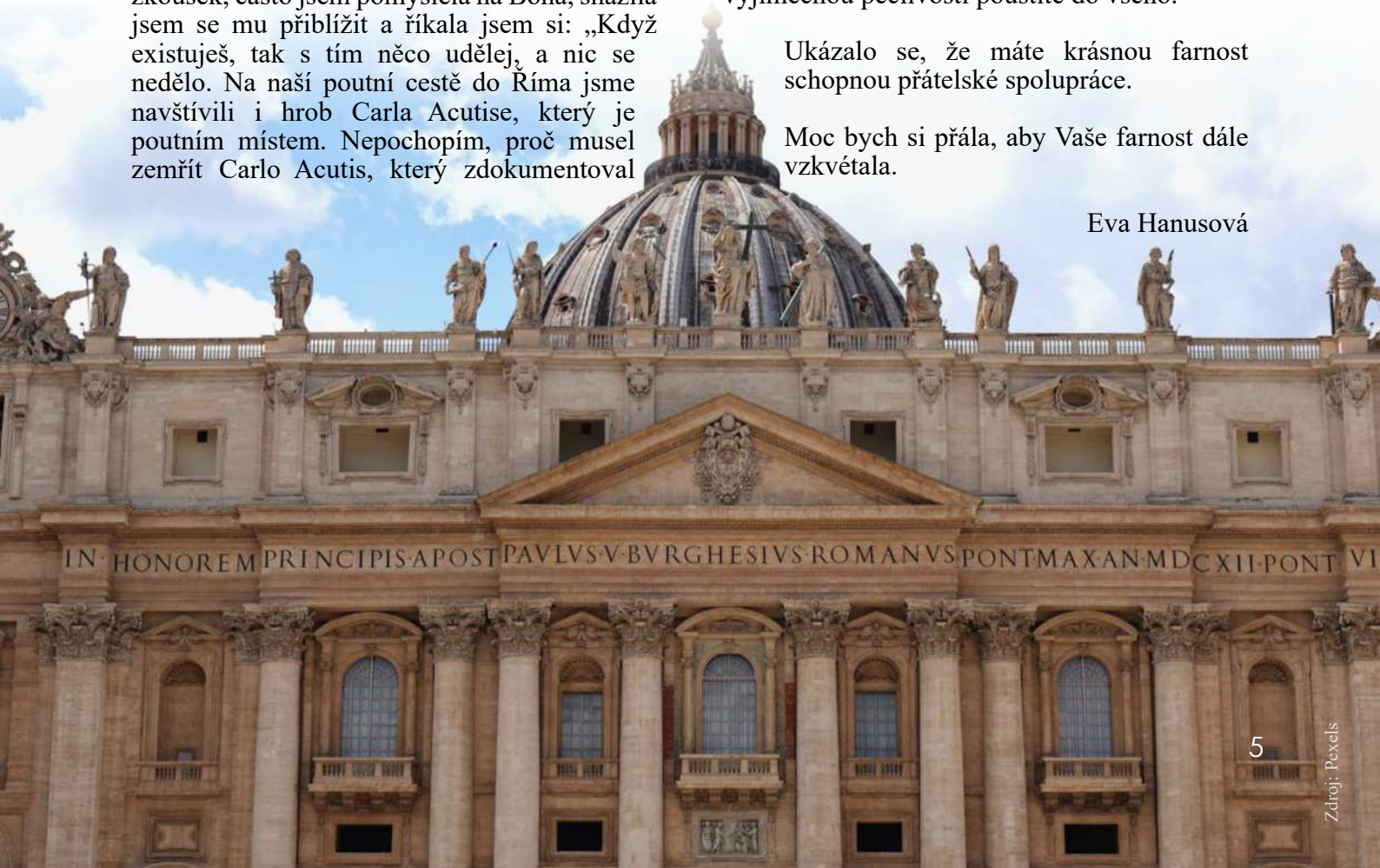

Zdroj: Pexels

KLUCI OD OLTÁŘE

Ministrantská pouť na Cvilín a výlet do Bohušova

V sobotu 11. října 2025 se naši ministranti společně s otcem Petrem vydali na jubilejní pouť na Cvilín v rámci Svatého roku Poutníci naděje. Smyslem bylo putovat diecézí z Karviné až na Cvilín s Pannou Marií a modlitbou radostného růžence. Na svých zastávkách v Hrabyni, Kravařích a Krnově se pomodlili desátek růžence, krátce se zamysleli a seznámili se s místními chrámy. V Hrabyni si také prohlédli kostel, dozvěděli se o jeho historii i o zázračném obrazu, který se zde uchovává.

Na Cvilíně pak společně s otcem biskupem Martinem Davidem a dvěma stovkami dalších ministrantů a ministrantek z celé ostravsko-opavské diecéze slavili mši svatou. Otec biskup ve své homilii zdůraznil, jak je důležité být pro druhé nadějí a začít právě dnes. Liturgii mše svaté krásně spoluutvářela svým zpěvem naše karvinská schola.

Po duchovním programu nechybělo občerstvení v místní pizzerii a pak jsme se společně - ministranti i schola - vydali na výlet do Bohušova. Cílem byla stanice úzkorozchodné tratě, kde nás pan Rostislav Roubic, správce stanice, seznámil s historií tratě i samotné stanice. Měli jsme velké štěstí,

že jsme zde zastihli unikátní podbíječku - jednu ze dvou, které existují v Evropě - a zaměstnanci rakouské firmy nám ji ochotně předvedli v provozu. Kromě starosti o úzkorozchodnou dráhu se pan Robic s kolegy z Klubu malých kolejí, dráha Bohušov z. s. snaží zachraňovat důlní techniku. Na závěr jsme se tak mohli svézt na krátkém úseku důlní lokomotivou Lízinkou z dolu ČSM. Do budoucna zde má díky těmto nadšencům vzniknout delší dráha a my už se těšíme, až se sem budeme moci znovu vrátit.Výlet na úzkorozchodnou trať vám rozhodně doporučujeme.

Celý den se moc povedl a my jsme jej prožili v duchu radosti, vděčnosti a společenství.

Pepa a David

Expedice Lysá hora 2026

Víkend otců s dětmi

Někdy na počátku osmdesátých let začali salesiáni Dona Boska z našeho regionu s pravidelnými zimními výstupy na Lysou horu. Hlavním cílem těchto setkání bylo udržet společenství salesiánů a jejich přátel i v době, kdy byla jejich činnost omezena režimem. Na horách – obzvlášť v zimě – se totiž mohli scházet svobodněji a prožívat chvíle společné víry, přátelství a modlitby.

Na tuto tradici se snažíme každoročně navazovat. Jak mnozí z vás vědí, na Lysou horu jsme pravidelně putovávali kolem 20. ledna, kdy slavíme památku sv. Františka Saleského, patrona salesiánů – tak, jak to stanovili zakladatelé této tradice.Leden je však v naší farnosti jedním z nejvytíženějších měsíců, a proto jsme se rozhodli vyzkoušet nový termín. Tradiční Expedice Lysá hora pro otce s dětmi se letos uskuteční od 28. února do 1. března 2026. Přihlásit se můžete osobně u Pepy nebo Davida.

Všechny srdečně zveme na sobotní výstup na Lysou horu v intenci za nová kněžská a řeholní povolání a na následnou společnou mši svatou v Hodoňovicích.

Filipka 2025

aneb

“Vyběhej s námi vánoční bramborový salát”

Vánoční čas je obdobím klidu, pokoje a lásky. Přijďte si ho zpestřit příjemným výletem, trochou pohybu a hlavně skvělým společenstvím. Pro všechny mladé tělem i duchem chystáme akci „Vyběhej s námi bramborový salát“. V pondělí 29. prosince se vydáme na krátkou procházku směrem na Filipku. Podrobnosti se dozvíte ve farních ohláškách během vánočního období.

Pepa a David

Zdroj fotek: David Kraus

I BONMOTY MOHOU SVĚDČIT O VÍŘE

Listopadový večer v Karviné byl chladný, ale hřála nás touha po poznání. Farní akademie už patří k oblíbeným tradicím. Tentokrát jsme se kvůli velkému zájmu sešli v kostele Povýšení sv. Kříže. Hostem byla v naší farnosti známá Kateřina Lachmanová, která přivezla inspiraci z příběhu mladého světce Carla Acutise.

Carlo byl kluk s nadáním pro informatiku, sportovec, milovník zvířat a přitom hluboce věřící. Fascinovaly ho eucharistické zázraky, vytvořil jejich mapu a říkal: „Eucharistie je moje autostráda do nebe.“ Další jeho myšlenky stojí za připomenutí a svědčí o promyšleném životě ve víře: „Obrácení není nic jiného než

přestat hledět do země a začít se dívat vzhůru.“ Nebo: „Všichni se rodíme jako originály, ale mnozí zemřou jako fotokopie.“

A pak tu byl bonmot, který mi utkvěl z přednášky, možná parafráze, ale trefná: adorace je jako solárko, kde nechytáme bronz, ale svatost – totiž Boží vitamín D. Úsměvné a přitom pravdivé.

Přednáška byla procítěná, plná příběhů a humoru a připomněla, že i malé činy mají velkou sílu. Mnohé činy a svědectví ze života Carla nám připomínají, že nikdy nejsme tak malí, abychom nemohli pomáhat. Pokud jste setkání nestihli, sledujte další akce Farní akademie. Stojí za to! Nejen kvůli bonmotům. Dovolte ještě jeden jako poslední vzpomínku na proběhlou „lekci“: „Není tragédie zemřít. Tragédie je neprožít plný život.“

Robert Kempný

Zdroj fotek: Kateřina Kempná

Zdroj: Adam Hnida

GODZONE TOUR

V říjnu tohoto roku se na 6 různých místech Slovenska a Česka konal tradiční Godzone Tour, na kterém nechyběli také mladí naší farnosti a někteří rodiče. Naše skupinka jela kvůli svým časovým možnostem do Žiliny, zatímco většina jela následující den do Brna.

Godzone Tour je spojení hudebně-tanečního programu, svědectví a příběhů věřících, videoprodukce a divadelní show. Celý program trvá 3 hodiny. Téma tohoto roku bylo „Vítej ve svobodě“, což ve mně evokuje odpoutání se od pasivity a přijetí proaktivního života s Ježíšem. Leader Godzone projektu Július Slovák ve svém podcastu řekl: „Křesťané v dnešní době často hledají někoho, koho následovat. Stále máme mindset otroků a čekáme na instrukce. Podobně jako Izraelité, kteří se najednou ocitli v zaslíbené zemi. Chybí nám přijmout zodpovědnost.“ Na Godzone Tour jsem byl letos popáté a ani jednou se nestalo, že by mě téma neoslovilo. Naopak. Téma a především jeho zpracování mě vždy naprosto ohromí a to nejen svým obsahem, ale i načasováním. Žijeme v době, kdy se střetávají dvě velmi důležité hodnoty – svoboda a život. Problém spočívá v tom, že část lidí upřednostňuje život před svobodou, aniž by si uvědomovala, že jedna bez druhé nemůže fungovat. Respektive může, ale bez svobody je život jako káva bez kofeinu, nebo poeticky řečeno – jako svět malovaný jednou barvou, či jako řeka, které někdo postaví hráz. „Vstup do svobody je, že se přestávají dělat věci pro nás, ale skrze nás. Svoboda dává život.“ pokračuje Julo. Letošní Godzone Tour mohl mnohé mladé inspirovat k tomu, aby se nebáli vykročit ke službě, protože každý člověk má v církvi své místo. Někdo jako rodič, jiný jako pastorační asistent či duchovní, další jako kostelník či uklízeč. Ve službě jsme si všichni rovni, protože dobrá služba lidi spojuje a naplňuje.

A jak letošní Godzone Tour hodnotí naši mladí? „Na Godzone jsem jela, abych strávila čas s Bohem a chválila ho. Celé vystoupení bylo nádherné. Asi nejkrásnější byl moment, kdy si jedna píseň našla cestu přímo ke mně – Nik nie je ako On.“ K tomu se připojuji, neboť písně, které organizátoři zvolili, byly silné a atmosféra tolika Boha chválících mladých byla hmatatelná celým tělem. Jakmile zazněl verš „na kolená padnem zas“, celá hala se naplnila Duchem svatým. A když má člověk zvednuté ruce, začne přijímat Boží milosti – především v podobě radosti a pokoje. „Byla jsem ráda, že jsem na Godzone mohla být spolu se svými kamarádkami.“ – „Na Godzone jsem jela, abych se přiblížila víc Bohu. Jsem ráda, že jsem si mohla odpočinout od každodenního kolotoče. Jela bych i příště, protože se tam cítím dobře.“ Ohlasy mladých byly bez výjimky pozitivní a já pevně věřím, že pozitivní bude také naše společné budování Nebeského království zde na Zemi.

Adam Hnida

HOLYWINS

V pátek 31. října, v předvečer Slavnosti Všech Svatých, se děti v našem kostele převlékly za svaté. Mohli jsme tam vidět například sv. Petra a Pavla, sv. Julii z Korsiky a další. Svaté jsme si měli vybrat podle toho, co se nám na jeho životě líbí nebo podle našich křestních patronů. Já jsem si třeba vybrala sv. Matku Terezu, protože se mi na ní líbilo, že pomáhala chudým dětem a nemocným lidem. Po mši svaté měla mládež naší farnosti pro nás v katechetickém domě připravený program, při kterém jsme byli rozděleni do čtyř skupin. Měli jsme za úkol navštívit různá stanoviště a splnit úkoly, za které jsme pak dostali nápovědu. Ta nám pomohla v tom, abychom uhádli jednoho svatého, o kterém nám potom vyprávěli. Jednalo se o Carla Acuttise, mladého chlapce, který zemřel v 15 letech na těžkou nemoc – leukémii. Protože byl moc hodný a každý den chodil za Pánem Ježíšem do kostela, byl tento rok prohlášen za svatého. Jsem moc ráda, že jsem na této akci mohla být a vidět tak kamarády v kostýmech a dozvědět se něco nového o dalších svatých.

Maruška Schwarzová

Zdroj fotek: Kateřina Kempná

Zdroj: Pexels

DĚTSKÁ STRÁNKA

SMĚJEME SE S MATĚJEM

Když Noe dokončil archu, vpustil do ní zvířata. Jednoho dne přijde celý zmatený do kuchyně za manželkou a povídá:
„Už asi blázním, ale řekni mi… brali jsme na archu dvě husy, že jo? Proč tam je teď jenom jedna?"
„Ale miláčku, copak jsi zapomněl? Vždyť jsme slavili Martina."

Jednoho zimního večera matka prosí svého syna: „Honzíku, buď tak hodný, přines mi koště. Zůstalo vzadu na dvoře."
„Mami, vždyť už je tam tma. Bojím se jít úplně sám až dozadu na dvůr."
„Neboj se, chlapče, vždyť víš, že Ježíš je všude, takže nebudeš sám."
„Je to pravda pravdoucí? Ježíš je všude? I vzadu na dvoře?"
„Samozřejmě, zlatíčko."

Honzík otevře dveře na dvůr a volá: „Ježíši, nevadilo by ti přinést nám to koště? Buď tak hodný…"

Matěj Mařák

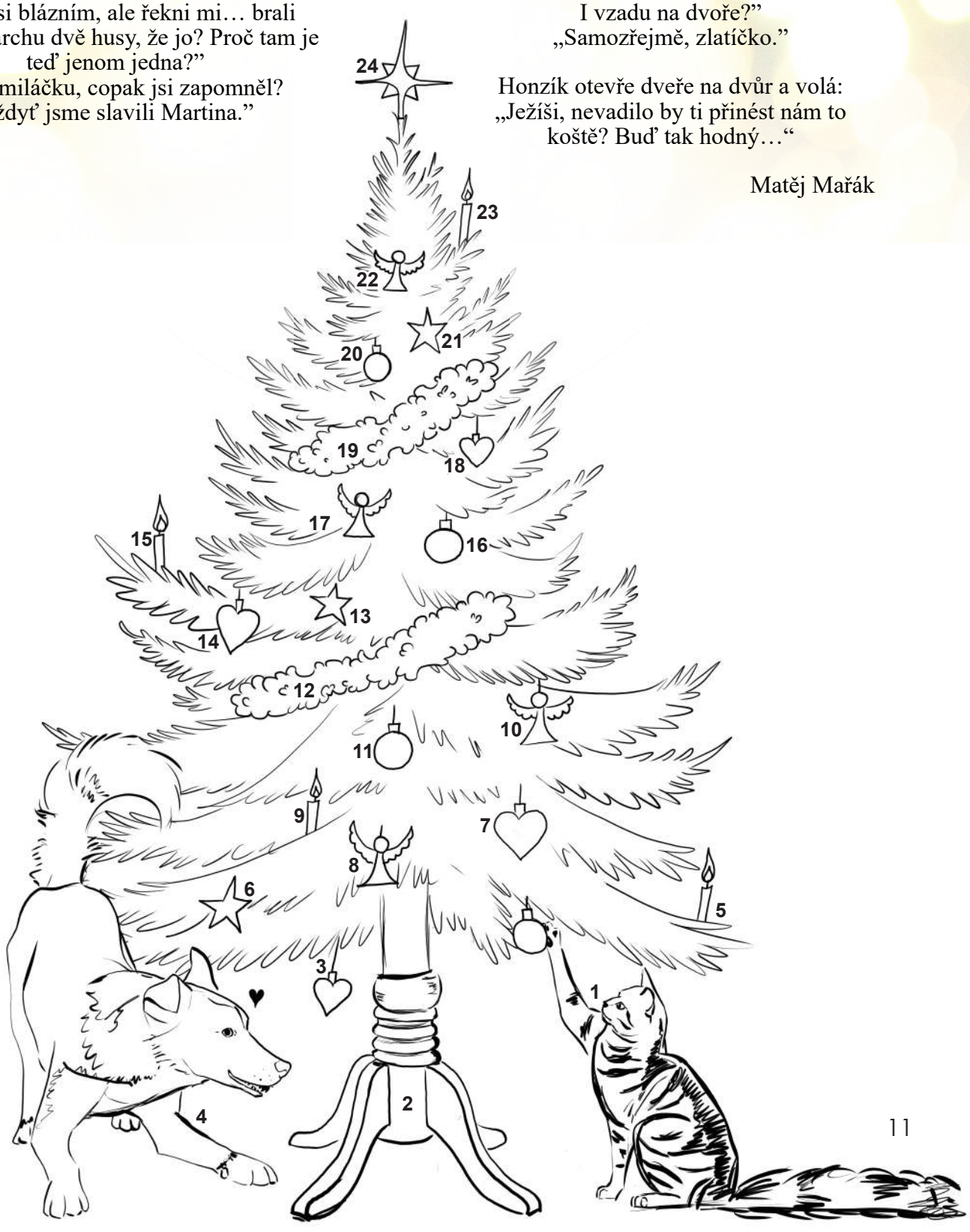

SBOR
JAKO DAR PRO FARNOST

Hlavním posláním každého farního sboru je zpěv při liturgii, obohacení a spolutvoření liturgie, která má jediný vyšší smysl - pozvednout srdce člověka k Bohu. Sbor je společenstvím lidí, kteří našli společného jmenovatele a tím je hudba. Ta samotná je nádherným darem, který je hodno zvelebovat. Každý dar, který jsme obdrželi, je dobré dál rozvíjet, usilovat o dokonalost v míře lidsky možné. A tak, jak nadpřirozené předpokládá přirozené, může na naše upřímné snahy o zdokonalování toho, co děláme, přistát Duch svatý, který oživí a promění vše v dobré dílo. Jen se dát do Jeho služeb...

Zdroj: Fb farnosti

Zpěv je v každém z nás a umění je dostat jej z hrdla ven. A o to se snažíme na pravidelných zkouškách. Věnujeme svůj hlas, čas, ochotu, tvoříme společenství, které se nejen v hudbě snaží vytvářet harmonii, ale i v mezilidských vztazích se stále učíme dobře žít. Přirovnala bych naši službu ke kuchyni. Pokud ráda vařím, peču a mám někoho, s kým se mohu o jídlo u stolu dělit, tak je to fajn. I když dlouho strávený čas u plotny je v okamžení pryč, přesto zůstává pocit sytosti, dobré chuti obohacené společenstvím lidí. Někdy se stane, že se jídlo nepodaří, nebo lidé u stolu jsou mrzutí, nemají dobrý den, ale to je už život. Podobně je to s hudbou. Rádi zpíváte, hrajete, ale pokud se nemáme s kým o tuto krásu podělit, je to dar polovičatý. Proto cesta každotýdenních zkoušek, pokusů, omylů, spokojenosti i zklamání, společného sdílení je cestou plnou krásných chvil, překvapení, nenaplánovaných okamžiků radosti, humoru a všeho, čím život přispívá do svého vínku.

A proto milá farnosti, jsme rádi, že můžeme sloužit. Ve sboru jsme hlavně darem sami pro sebe navzájem. Darem krásných přátelství, darem milých setkání, ale i napjatých zejména předkoncertních okamžiků a pak třeba láskyplných uznání a pochval. Bez toho, abychom se podělili o krásu hudby, by naše služba a obdarování byly poloviční. Proto Vás zveme k hudebnímu stolu, abychom společně ochutnali to dobré a krásné, co pro liturgii celoročně připravujeme. Buďme si tedy darem navzájem, učme se harmonii nejen v hudbě, ale zdokonalujme a neustávejme v boji o dokonalost v rovině lidské. V této snaze na nás může přistát Boží Duch a obdarovat nás moudrostí, rozumem, radou, sílou, poznáním, darem bázně boží. A sami posuďte, co z toho v každodenním životě nepotřebujeme?

Kéž nás jakákoliv služba Bohu přivede k lásce, k plnosti života a ke společenství s Ním....

Hodně štěstí a vlastně ... hodně darů Ducha svatého...!

Danka Syrková

Zdroj: Kateřina Kempná

MOJE PŘEKVAPENÍ

Téma našeho časopisu je „obdarování“, a tak se chci s vámi podělit o jeden moment v mém životě, který pro mě byl velmi zajímavý.

Stal se před mnoha lety, a jak vidíte, ještě jsem na něho nezapomněl. Byl jsem tehdy sedmnáctiletý, když jsem stanul u maturity. Měl jsem samozřejmě z této zkoušky velký strach a stejně velký respekt.

Maturita vypadala trochu jinak, než je tomu dnes. Po písemných zkouškách se člověk připravoval na ústní. Ty byly otázkou jednoho půldne. Maturant měl 15 minut přípravu na tzv. potítku a pak dalších 15 minut na odpověď. Za dopoledne tak zvládl čtyři předměty a v poledne už věděl výsledky.

Nevím již datum mé maturity, ale vím, že jsem šel jako první v úterý. Přijel jsem do školy asi půl hodiny před zahájením. Procházel jsem školou a napadlo mě podívat se do třídy, ve které budu zkoušen. Tam už bylo vše připravené, včetně uspořádaných stolů. V tu chvíli jsem zahlédl na tácku žetony, na kterých byla čísla 1-30. Přesně tolik bylo vždy otázek z jednoho předmětu. Student si vytáhl jednu a na ni pak odpovídal. Žetony byly samozřejmě otočeny čísly dolů, aby na ně nebylo vidět. Nedalo mi to a začal jsem je otáčet a dívat se na ně. Jedno číslo, které bych si rád vytáhl, jsem si dal tak trochu do rohu tácku. Pak přišla třídní a poprosila nás, abychom třídu opustili. Do třídy vešla komise a my ostatní jsme čekali na chodbě.

Přesně v 8 hodin nás zavolali a po seznamovacím úvodu jsem zůstal, abych si vytáhl otázku. Dívám se na tácek a „můj“ žeton byl právě tam, kde jsem si ho předem připravil. Najednou jsem se začal potit. Rozum mi říkal, ať sáhnu po této jistotě a budu mít výsledek v kapse. Na druhé straně mi ale říkalo svědomí, že tento podvod mě pak bude provázet celý život. Vše, co bude následovat dál, celé další studium bude poznamenáno tímto podvodem. Prožíval jsem strašné dilema. Nakonec zvítězila férovost a já sáhl doprostřed tácku.

K mému údivu jsem vytáhl číslo, které jsem si tolik přál a mělo ležet právě v rohu! Po úspěšné odpovědi na mou maturitní otázku mě samozřejmě nejvíce zajímalo, jaká to asi byla otázka v onom rohu. A nestačil jsem se divit: byla to ta nejhorší z možných! Zřejmě někdo před začátkem žetony zamíchal, což jsem nemohl vědět. Byla to pro mě ohromná lekce do života a zároveň dar. Nevím, zda jsem za něho dostatečně poděkoval, ale dodnes mi přináší radost.

o. Jan Szkandera

Zdroj: Oldřich Guziur

DRAKIÁDA

I letos v říjnu se v našem společenství konala už tradiční Farní drakiáda. Zváni byli všichni malí i velcí krotitelé draků. Zřejmě se všichni účastníci doma velmi poctivě modlili, protože počasí nám opravdu přálo a všem krotitelům se podařilo dostat svého draka do vzduchu (i když někteří to po prvním vzletu zabalili).

Na zúčastněné čekalo také několik soutěží a na konci i sladká odměna. Chtěli bychom též poděkovat všem pekařům a pekařkám, kteří přispěli svou dobrotou.

Eliška Guziurová

Zdroj fotek: Oldřich Guziur

Zdroj: Robert Kempný

MISCHÍ NAROZENINY

Na svatého Martina oslavil spolek Karvinská Mischka první rok svého působení. Když se ohlédnu zpět, co všechno se za ten rok podařilo, rozhodně toho není málo.

Spolek dnes tvoří 48 členů, z nichž přibližně dvě třetiny jsou mladší 15 let. Díky získaným prostředkům z příspěvků a darů se nám podařilo pořídit nové stojany pro scholu, pálky na stolní tenis či fotbalové branky pro ministranty. Také jsme mohli podpořit řadu akcí, například výlet na Filipku, víkend otců s dětmi na Lysé hoře, ministrantská soustředění a soustředění scholy v Řece, koncert schol, vítání prázdnin, ministrantský tábor nebo pouť ministrantů na Cvilín. Velkým darem pro nás bylo i získání táborového vybavení značné hodnoty. Děti, které se účastní našich akcí, ať už jde o schůzky ministrantů, zkoušek schol, táborů nebo jiných setkání, jsou chráněny úrazovým pojištěním i pojištěním odpovědnosti za škodu, které má spolek uzavřeno.

Ale přestože se za rok podařilo mnoho, ať už v oblasti hmotného vybavení či organizace akcí - toto všechno není naším cílem, nýbrž prostředkem. Naším skutečným posláním je spolupráce s vedením farnosti a podpora při vytváření živého společenství dětí a mládeže, které vyrůstá ve víře, službě a radosti. I v nadcházejícím roce se proto budeme snažit pomáhat v pastoračních aktivitách a vytvářet prostor, kde se děti a mladí lidé budou moci dobře formovat a kde se budou cítit doma.

Prosíme o vaše modlitby, aby se nám toto poslání dařilo naplňovat.

David Kraus

DARUJ KREV, POSÍLÍŠ SEBE

Zdroj: Kamila F.

Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení. Vždyť radostného dárce miluje Bůh.
(II. Kor 9,7)

Před více než třiceti lety jsem ležela v nemocnici na posteli, v ruce jsem měla zavedenou hadičku, vedle mě stál stojan a já koukala na sáček s červenou tekutinou, která se pomalu a periodicky ztrácela ve mně. Jelikož ještě neplatily předpisy GDPR, přečetla jsem si z visačky i jméno mého dárce, takže dodnes si na Štefana K. vzpomenu.

Pak už jsem, Bohu díky, transfuzi nikdy nepotřebovala, ale také jsem nemohla při své dlouhodobé diagnóze nedostatku červených krvinek dluh splatit.

A pak se něco stalo, mé tělo se dalo do cajku a já si říkala, tak možná je už ten čas. Ale znáte to, rozhodnutí je jedna věc a čin je věc druhá. A pak je třetí, a to je ten nahoře, který ví, jak na mě.

Sedíme s mužem na karvinských lodičkách a přijde za námi zcela pro mě neznámá paní a dává se s námi do řeči. Nakonec zjistíme, že s manželem chodili do školky a naše děti jsou velmi dobří přátelé. A pak zničehonic řekne: „Nemáte náhodou krevní skupinu A+? Pracuji na odběrovém pracovišti v karvinské nemocnici a je zrovna velký nedostatek krve.“ A já na to: „Jo, já mám A+, tak já se zítra stavím…“

A byl to moc krásný den, spíš než slabost z odčerpání mé krve byla radost, že krev je kvalitní a bude použita a euforie, že může někomu pomoci. A pak ten den volna, na který má dárce nárok, byl taky moc fajn.

Vím, že je v naší farnosti mnoho dárců. Jsem nicota mezi vámi všemi, kteří chodíte na odběry krve pravidelně už několik let. Zachránili jste už mnohé životy. Díky za vás. Můj článek je psán pro ty, kteří se odhodlávají. Ano, opravdu na vás čekají, opravdu je krve nedostatek, opravdu vás přijmou s radostí a opravdu svým darem někomu pomůžete. A budou ty Vánoce, čas dárků ☺…

Informace o dárcovství krve – cckkarvina.cz

Kamila F.

ODPOLEDNE V TĚŠÍNĚ

25. 10. 2025 měla naše farnost na starosti odpoledne v rámci jubilejního roku v Českém Těšíně.

Na programu byla přednáška otce Jana o modlitbě. Byla obohacující, připomněla nám osobní ráz modlitby pro každého z nás, jak je pro nás bytostně důležitá, abychom mohli budovat blízký vztah s naším Pánem. Oslovila mě myšlenka, že bychom si mohli občas vzpomenout, když máme cestu kolem kostela a zastavit se za Ježíšem třeba jen pozdravit.

Po přednášce byl prostor ke zpovědi, duchovnímu rozhovoru s knězem, k setkání nad Božím slovem, adoraci a také k přímluvné modlitbě. Přímluvná modlitba se v dnešní době stává velice oblíbenou a je odpovědí na pozvání z listu Jakubova "*modlete se jedni za druhé*" (Jk 5,16).

Chtěla bych využít této příležitosti a všechny povzbudit, aby se nebáli využít možnosti přímluvné modlitby. Jedná se o chvilku, kdy je člověk obstoupen bratry a sestrami v Kristu, svěřuje se do jejich přímluvných modliteb, slyší jejich modlitby, vnímá přítomnost Ducha svatého a mnohdy citelně zakouší jeho působení.

Vrcholem tohoto odpoledne byla mše svatá, kterou sloužil Otec Jan a svým zpěvem ji obohatil náš komorní sbor.

Byl to krásný čas strávený ve společenství. Chtěla bych za něj všem poděkovat.

Jaroslava Tomanková

Zdroj: https://otevrenechramy.cz/

Zdroj: Pixabay

BÝT SI VZÁJEMNĚ DAREM

Jak to máte s dárky? Raději je dostáváte, nebo spíše dáváte? A co všechno může být darem? Knížka, bonboniéra, láhev, kytka… Zážitek? Výlet, let balónem, večeře ve dvou… A jak dlouho máte z takového dárku radost? Jak dlouho vás těší, jak dlouho se z něj těšíte?

Můžeme být ale darem my sami? Může být někdo darem pro nás?

Narodí se dítě a my říkáme, že je to dar. Roste, přináší radost, ale také starosti. První zlobení, lhaní, lumpárny, výchovné problémy, špatné známky, na třídní schůzky raději nechodit… Mělo by dělat, chovat se, ale nedělá a nechová se. Je pro nás stále ještě darem? Co kdybychom ho nejraději vrátili? Kdyby to byla knížka, to by bylo jednoduché. Mnohé obchody už nabízejí službu „vrácení nevhodného dárku“. Špatná velikost, barva, špatná volba.

S člověkem to ale tak jednoduché není. Dostal se do našeho života a změnil ho. Ne, nemluvím teď o těch, kteří přijdou, odejdou a my si ani nevšimneme, že už s námi nejsou. Mluvím o těch, kteří příjdou, chvíli pobudou a my už nikdy nebudeme stejní jako dřív. Mluvím o těch, kteří jsou nám blízko. Rodina, kamarádi, kolegové v práci. Někdy je ale těžké, hodně těžké uvědomit si, že ten člověk, ta bytost, která mě štve, zlobí, je pro mě darem. A je? Může vůbec být, když…?

Slyšel jsem mluvit rodiče, kteří měli postižené dítě a pak ho z nějakého důvodu ztratili… Ani jednoho jsem nešlyšel říct nic jiného, než že bylo pro ně velkým darem. Že život s ním byl těžký, ale za nic na světě by ho nevyměnili. Že se od něj a s ním hodně naučili.

Děti. A co manželé, partneři? Jsme si vzájemně darem, nebo jsme jen dva lidé, kteří se vzájemně prudí a nemohou si vzájemně přijít na jméno? Jak o sobě mluvíme, jak se k sobě chováme? Ne před lidmi, kteří nás vidí, sledují, hodnotí, ale doma, o samotě, jen jeden před druhým.

Když vezmu v úvahu církevní sňatek, dávají si manželé slib (u civilního sňatku nic takového není): „Já (...) odevzdávám se tobě (...) a přijímám tě za manžela(ku).“

Odevzdávám se tobě jako dar a přijímám tebe jako dar. Měli bychom si být vzájemně darem, který přináší radost. Proč se často chováme jako děti, které se už svého dárku nabažily? Odložily, odhodily ho do kouta a už touží po jiném. Aby měly větší radost, aby byly víc šťastné. Na hračce oprýská barva, uvolní se šroubky, už nevoní novotou. Ztrácíme zájem. Zevšední nám. Kde je ten čas, kdy jsme chodili do obchodu okukovat, představovat si a toužit. Kam se to ztratilo? A jak to najít v časech, kdy můžeme mít všechno, co chceme. Prostě si to koupíme. Pokazí se to? Proč spravovat? Vyhodit a koupit nové. Je to tak snadné.

Ve vztazích je to horší, ale vlastně podobné. Jenže kdo za to může? No jasně, ten druhý. Já přeci dělám všechno správně, já chyby nedělám. A když, tak jen malé. To ten druhý dělá nehorázné boty…

Kdy jsem přestal být pro svou ženu darem? Kdy má žena přestala být darem pro mě? Kdy jsem jí přestal dávat najevo, že je pro mě důležitá? Kdy jsem ji začal brát jako samozřejmost? A když je něco samozřejmé, není potřeba usilovat… Kdy jsem přestal žasnout nad její jedinečností.

A není to jen v manželství. Vezměte jakýkoli jiný vztah, který uvadl. Kdy pro vás daný člověk přestal být darem? Co se stalo, že se to stalo. Nezastavujme se ale jen u tohoto úhlu pohledu, podívejme se na to i z druhé strany. Kdy jsem já přestal být darem pro daného člověka. Co se stalo a proč?

Jsem přesvědčený a věřím, že jednou, před Boží tváří, budeme muset zodpovědět důležitou otázku: „Komu jsi byl darem?“ Ne, nebudeme odpovídat na dotaz „Kdo ti byl darem? Kdo ti přinesl do života radost a štěstí?“ Budeme se zodpovídat z toho, koho jsme svou přítomností obdarovali my. A budeme se zodpovídat tomu, kdo se nám dal, jako dar celý… až na kříž… Nevzal svůj dar zpět, i když by to v té situaci bylo asi pochopitelné. Budeme se zpovídat tomu, koho přijímáme v podobě krve a chleba a On se tak stává naší součástí, naším darem zase a znovu. A chce se dávat dalším skrze nás.

Buďme tedy druhým darem a budeme překvapeni, kolik z nich bude darem pro nás. Jedna drobnost je u toho důležitá. Všímavost…

Rosťa

zdroj: Člověk a Víra, David Jakub

KALENDÁŘ

Zdroj: Člověk a Víra,Marketa Zelenková

8. 12.
Slavnost Panny Marie
počaté bez poskvrny prvotního hříchu

od 1. 12. do 19. 12. v 6:30
Roráty
pondělí (pl), úterý (cz), čtvrtek (cz), pátek (pl)

11. 12. v 18:45
Biblická hodina

Zdroj: Fb farnosti

13. 12. dopoledne
pečení perníčků na faře

zdroj: DOO

21. 12.
zpovědní odpoledne

24. 12. **Štědrý den**

25. 12. **Slavnost Narození Páně**

26. 12. **Svátek sv. Štěpána**

Kateřina Kempná

31. 12. **děkovná mše za rok 2025**

1. 1. **Slavnost Matky Boží Panny Marie**

úterý 6. 1. **Slavnost Zjevení Páně**

neděle 11. 1. 15:00
Koledování schol

15. 1. v 18:45
Biblická hodina

zdroj: Člověk a Víra, Sebastian Mira

24. 1.
Farní ples

Zdroj: Kateřina Kempná

2. 2. **Svátek**
Uvedení Páně do chrámu

8. 2. v 15:00
Farní karneval

14. 2. ranní mše výjimečně v 9:00 cz
při mši pomazání nemocných

18. 2. **Popeleční středa**

26. 2. **Biblická hodina** v 18:45

12. 3. **Biblická hodina** v 18:45

25. 3. **Slavnost Zvěstování Páně**

ADVENT A VÁNOCE

Připravte cestu Pánu
(Mk 1,3)

Advent nás zve k tomu, abychom připravili cestu Pánu i ve svém srdci. Svátost smíření je jedním z nejkrásnějších způsobů, jak to učinit. Využijte běžné příležitosti ke zpovědi, ale sledujte také farní ohlášky, před Vánocemi budou rozšířené možnosti, mezi které patří tradiční zpovědní odpoledne, které se letos uskuteční 21. 12. 2025. Nenechávejme tuto důležitou přípravu na poslední dny, aby naše srdce bylo připravené včas.

Zdroj: Kateřina Kehrtová

Návštěvy nemocných
Pokud byste chtěli, aby kněz navštívil někoho, kdo nemůže přijít do kostela a měl by o to zájem, dejte nám vědět v sakristii nebo na faře do 14. 12. 2025. Stačí předat kontakt na osobu.

Mše sv. o Vánocích

FARNOST KARVINÁ
24. 12. Štědrý den
22:00 cz Půlnoční

25. 12. Slavnost Narození Páně
6:00 pl, 7:30 pl, 9:00 cz, 10:30 cz

26. 12. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
7:30 pl, 9:00 cz, 10:30 pl

FARNOST KARVINÁ - DOLY
25. 12. slavnost Narození Páně
9:00 pl

BOHOSLUŽBY JINAK, NEŽ OBVYKLE

pondělí 8. 12. Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu
6:30 pl, 18:00 cz

středa 31. 12. děkovná mše za rok 2025
pouze 16:00

1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie
9:00 cz, 10:30 pl, 14:30 cz

úterý 6. 1. Slavnost Zjevení Páně
8:00 cz, 18:00 pl

pondělí 2. 2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
pouze 18:00 cz

sobota 14. 2.
ranní mše výjimečně v 9:00 cz
(při mši pomazání nemocných)

Z FARNÍ KANCELÁŘE

ROZPIS MŠÍ SVATÝCH S PRAVIDELNÝMI INTENCEMI
na 1. pololetí roku 2026

Ke cti Ducha svatého	Za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání a vytrvalost na této životní cestě	Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti	Za žijící i zemřelé členy společenství Živého Růžence
9. 1. 18:00 CZ	5. 1. 8:00 sv. Marek PL	16. 1. 8:00 PL	28. 1. 18:00 sv. Marek CZ
6. 2. 18:00 CZ	18. 2. 18:00 CZ	9. 2. 8:00 sv. Marek PL	27. 2. 8:00 PL
6. 3. 18:00 CZ	9. 3. 8:00 Marek PL	24. 3. 8:00 CZ	13. 3. 8:00 PL
10. 4. 18:00 CZ	16. 4. 18:00 PL	28. 4. 8:00 CZ	9.4. 8:00 CZ
15. 5. 18:00 CZ	19. 5. 8:00 CZ	13. 5. 18:00 CZ	25. 5. 8:00 Marek PL
5. 6. 18:00 CZ	13. 6. 8:00 CZ	8. 6. 8:00 sv. Marek PL	20. 6. 8:00 CZ

Pozvánky:

pátek 12. 12. v 19:30
koncert Permoníku v kostele Povýšení svatého Kříže (akce MěDK)

sobota 13. 12. v 17:00
koncert „Adventní a Mariánská hudba z klášterních archívů ČR“ (akce MěDK)

pondělí 12. 1. v 17:00
představení „Jasełka“ v Cieszynie

neděle 25. 1.
„Festiwal kolęd“ v našem kostele

JUBILEJNÍ ROK

Před rokem, a konkrétně na svátek Svaté rodiny, byl v naší diecézi zahájen jubilejní rok. Inicioval ho již dnes zesnulý papež František. Opět ve stejný svátek se milostivý rok zakončí. To znamená, že do jeho ukončení zůstává zhruba měsíc. Mnozí jste navštěvovali jubilejní chrámy v blízkém okolí. Dokonce někteří byli i v Římě navštívit basiliky a získat milosti. Jubilejní rok mi tak trochu připomíná závodníky, kteří běží na trati. Na startu jsou plni očekávání, uprostřed jsou možná tím během unavení a pak vidina blízkého cíle je opět rozproudí. Nakonec doběhnou do cíle a jsou šťastní, že to uběhli, i když se ne všem splnily jejich představy. Stejně tak i my můžeme prožívat jubilejní rok. Vstoupíme do něho plní naděje, pak se unavíme a nyní vstupujeme do cílové rovinky. V ní člověk rád vydá ze sebe maximum. V cíli budou někteří velmi šťastní, jiným se možná nenaplnila jejich představa, ale netrapte se. Pokusili jste se a uběhli ho, což není málo. Cožpak není velkým povzbuzením pro sebe a také jiné, že se o něco snažím a k tomu mi Bůh žehná? V tom je naděje. Naopak bylo by smutné, kdybych se o onen běh nepokusil, kdyby mi na ničem nezáleželo, dokonce ani na cíli. Smutné by bylo, kdybych ke své snaze nepotřeboval Boha. Přeji všem do cílové rovinky hodně sil a radosti z prožitého jubilejního roku.

o. Jan Szkandera

KAfarník 4/2025

Farní časopis Karviná

Vydavatel: Římskokatolická farnost Karviná (Pivovarská 2/1 733 01 Karviná 1)
Kontakt: redakcekfarnost@gmail.com

Redakce: o. Jan Szkandera, Tereza Ondruszová, Kamila Fašungová, David Kraus, Rosťa Mechúr, Jindřiška Kempná, Kateřina Kempná
Titulní strana: Jindřiška Kempná
Sazba: Jindřiška Kempná a Kateřina Kempná
Texty prochází korekcí.

Bankovní spojení farnosti

Chcete-li přispět na život a provoz farnosti, můžete svůj dar vložit do kterékoliv kasičky u vstupů do kostela nebo zaslat převodem na bankovní účet č. 1721323349/0800, nebo můžete použít přiložený QR kód.

Každému dárci, na základě jeho žádosti, rádi vystavíme potvrzení pro odečet z daní.

Zdroj fotek: Oldřich Guziur

Zdroj fotek: Kateřina Kempná